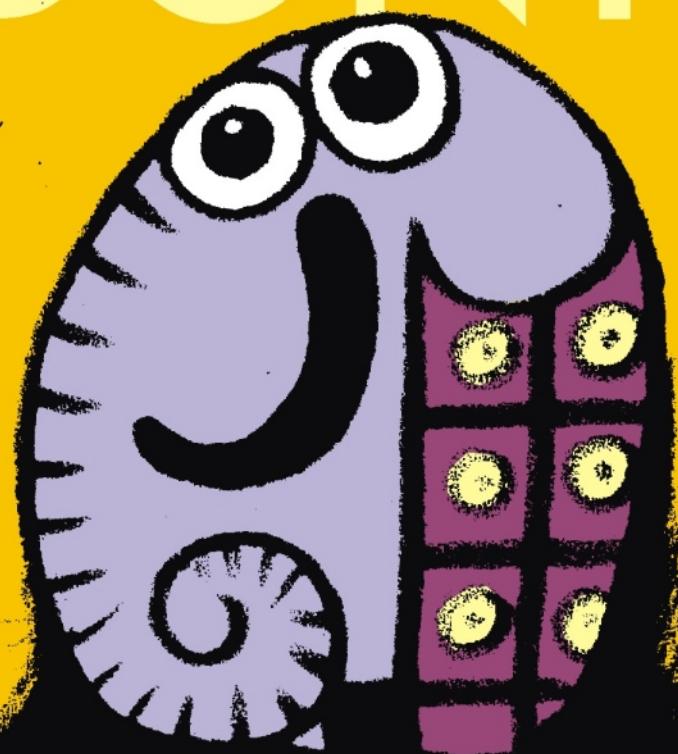
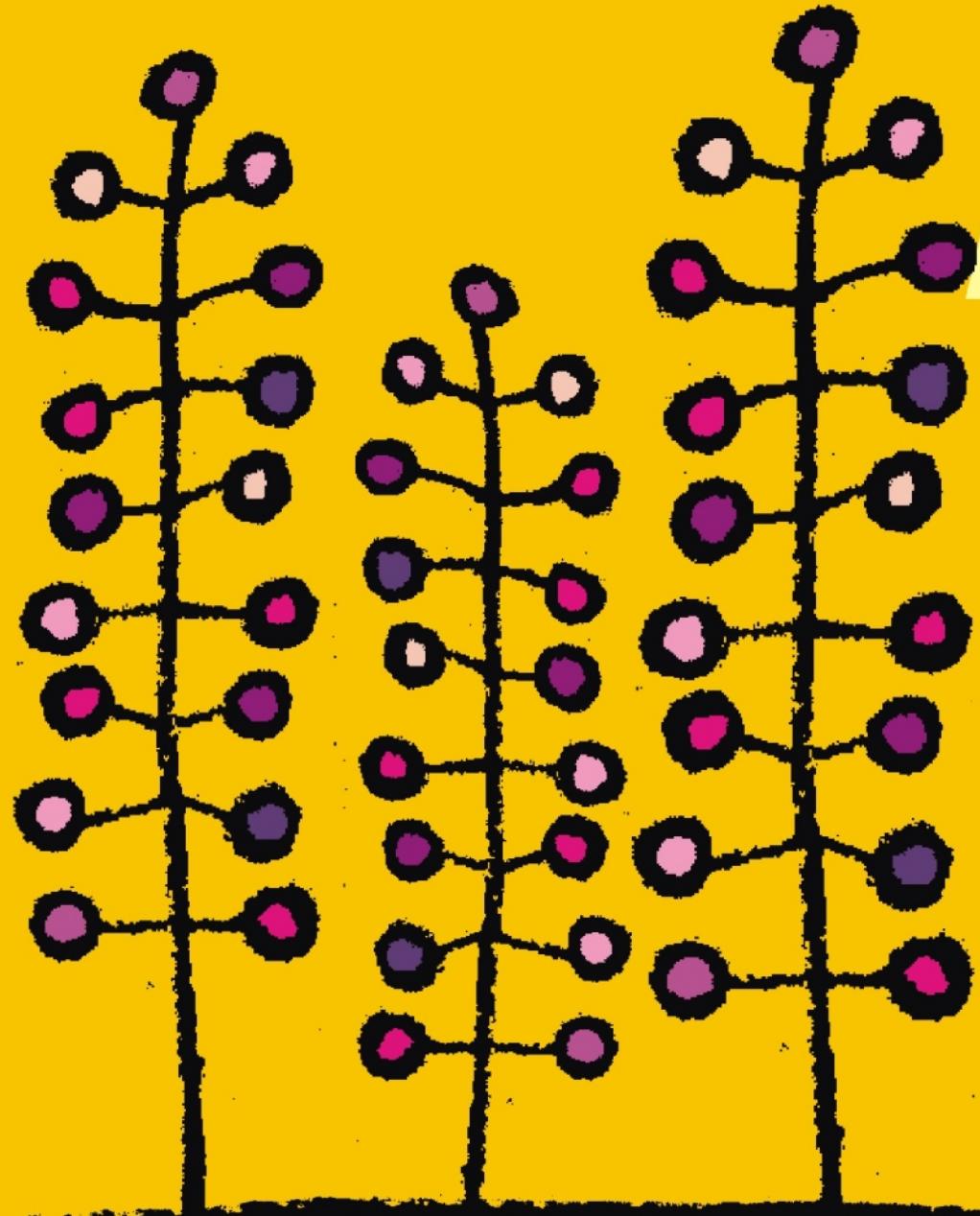
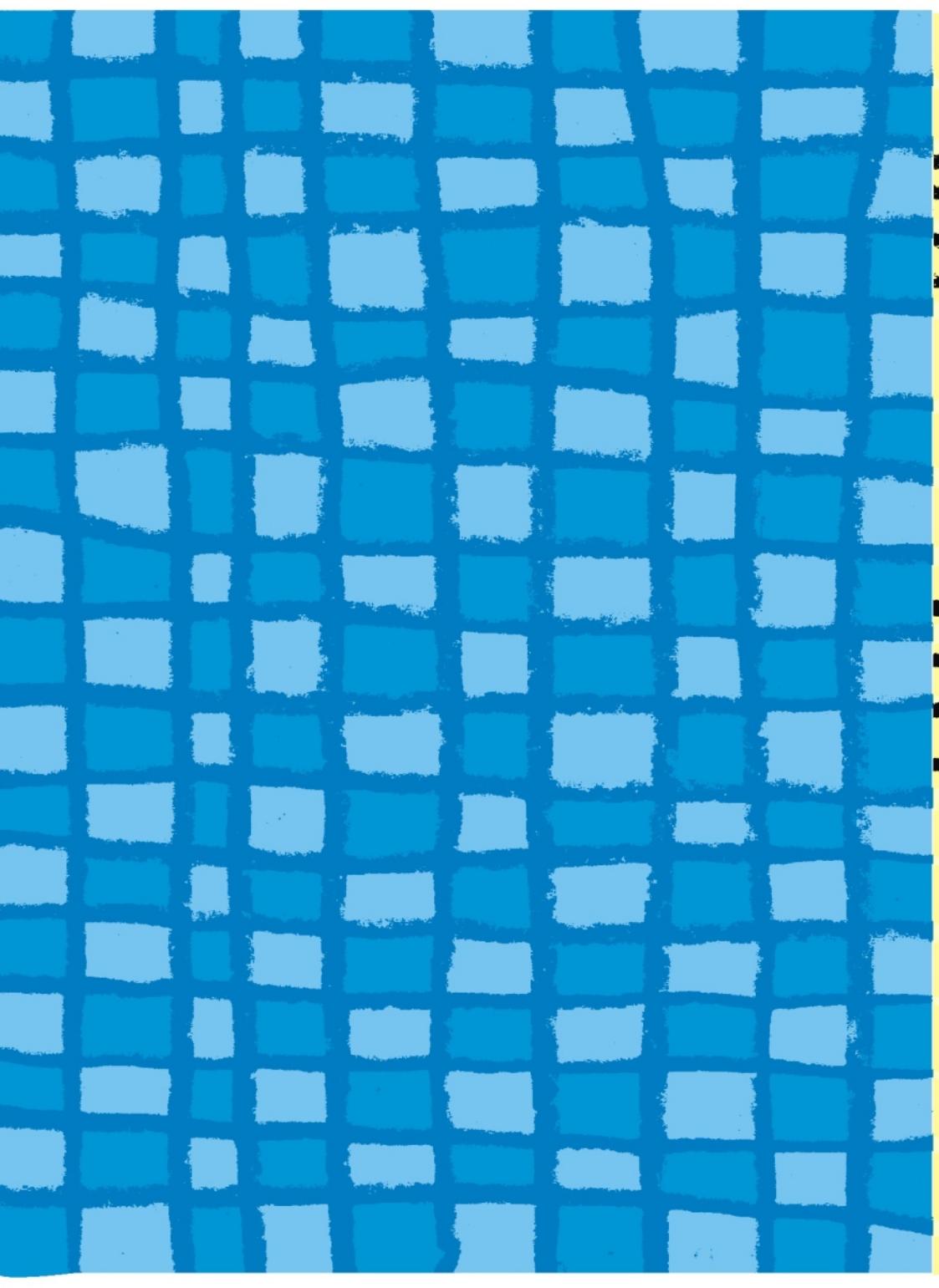

O MALEM
MASTO
DON TU

Tihi
prastihi
o pradogodkih
v Prašaleški
pradolini

ZP *Medobčinska Zveza*
MS *Prijateljev*
Mladine Velenje

O MALEM MASTO- DONTU

O MALEM MASTODONTU

Napisal in narisal Rok Poles

Lekture Marija Glinšek

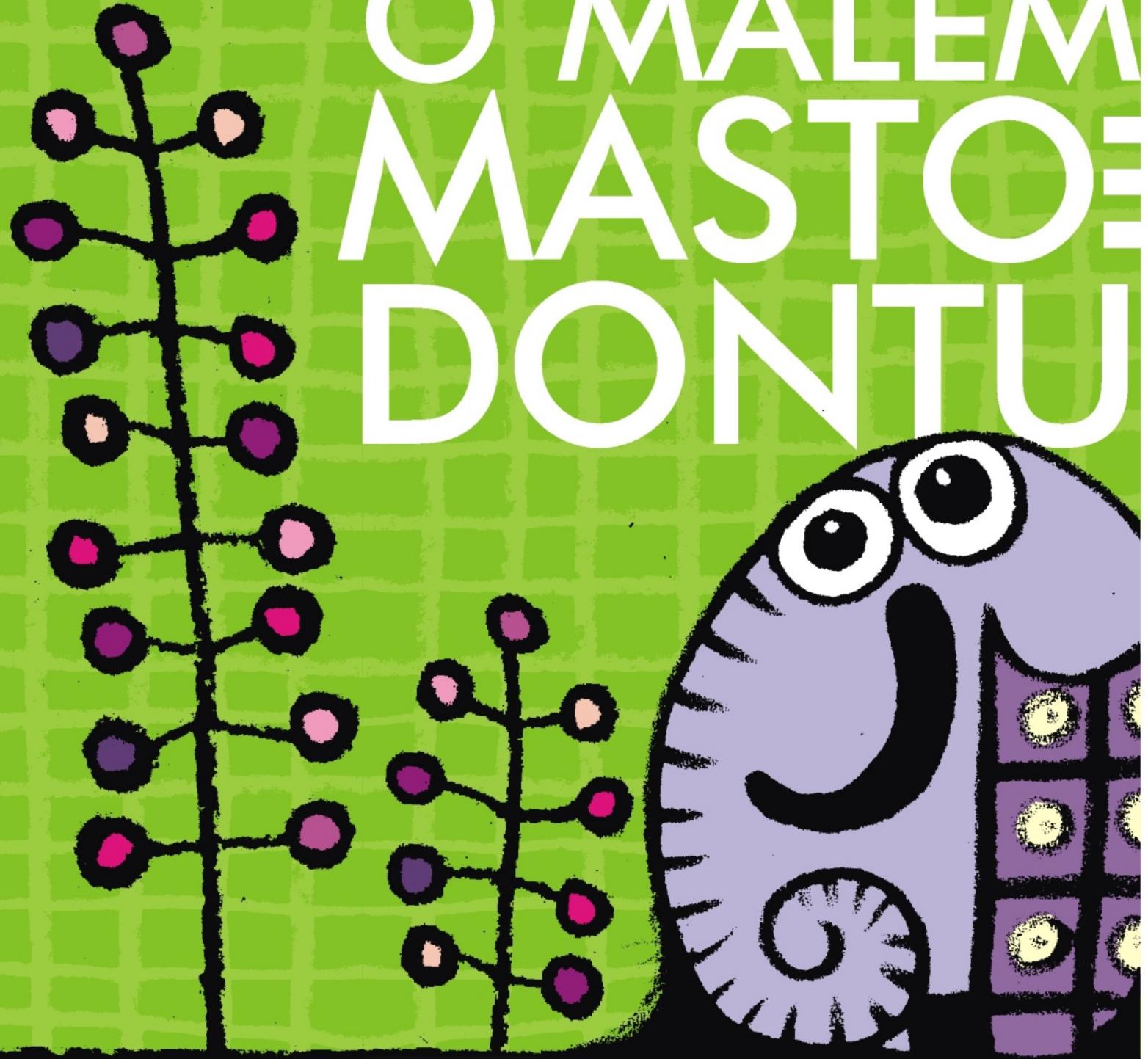
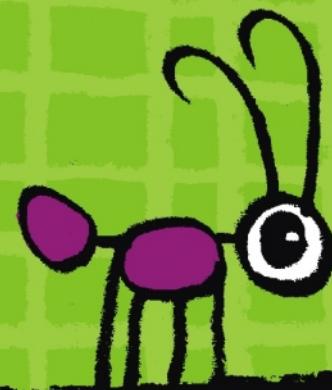
Tisk Tiskarna Bizjak, Velenje

Izdala Medobčinska zveza

prijateljev mladine Velenje,

zanjo Kristina Kovač

November 2002

KDO SEM 1

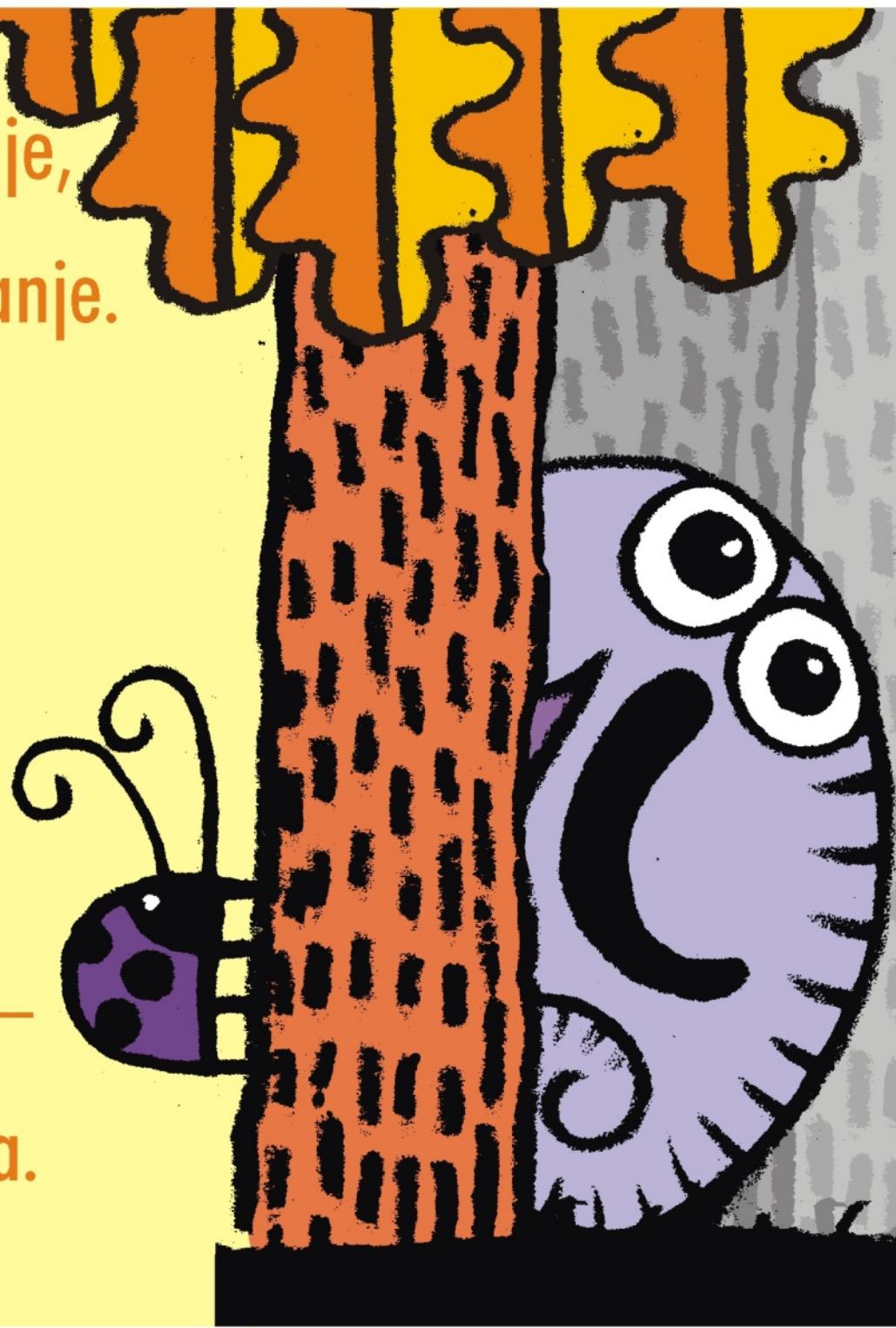
Jaz sem mastodontič Masti,
pridno jem, ker hočem zrasti
urno, kolikor se da,
kakor gora do neba,
da utihne bratec Tine,
ki mi rad predrzno zine,
da sem manjši od krtine.

DOBRO JUTRO

Ko posanjam zadnje sanje,
vem, da ni več čas za spanje.

Okla si skrtačim s travo,
z roso si umijem glavo,
s trsom ščistim si ušesa,
se pokakam za drevesa,
in – če mi je sreča mila –
spet zadremam do kosila.

KAJ RAD

Rad grem v gozd poslušat ptice,
duhat zajčje deteljice,
rad prepevam na dobravi
in pri tem stojim na glavi,
in – če je posebno vroče –
na obrežje se mi hoče,
ciljat sonce in oblake
z bistro vodo iz Prapake.

STRIC MATIJA

Stric Matija je gasilec,

ker ima najdaljši rilec.

Z njim rad draži teto Zlato,

z njim zaliva ji solato

in ob sredah za ogrado

nanj odpiska serenado.

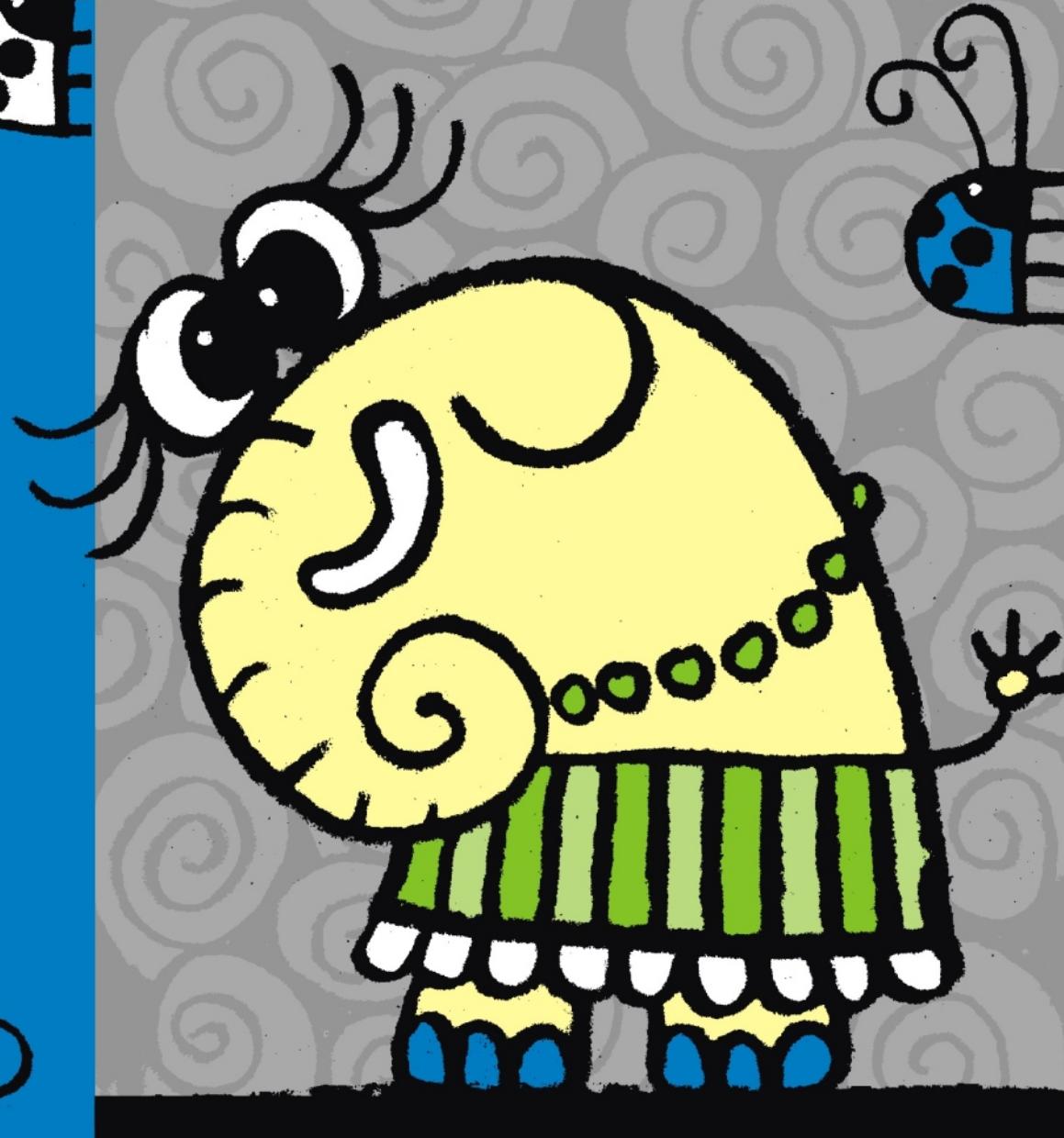
KDO SEM 2

Mulec sem, ker mulim travo,
paglavec, ker paglam z glavo,
cepec, ker razcepim strok
graha za hranljiv obrok,
butelj, ker kdaj za zabavo
brata malo butnem z glavo,
štlor – ker vedno stopim nanj,
še omotičen od sanj.

Če izpljunem zelenjavo,
če neumno sučem glavo,
če po uhlju ližem brata,
če kdaj zaloputnem vrata
mama jezno zagrozi mi,
da bom moral k botri Mimi,
ki ima nogé na O
in zna škiliti grdó.

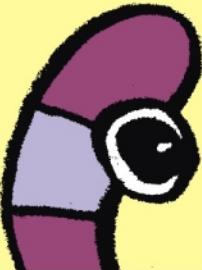
GROŽNJA

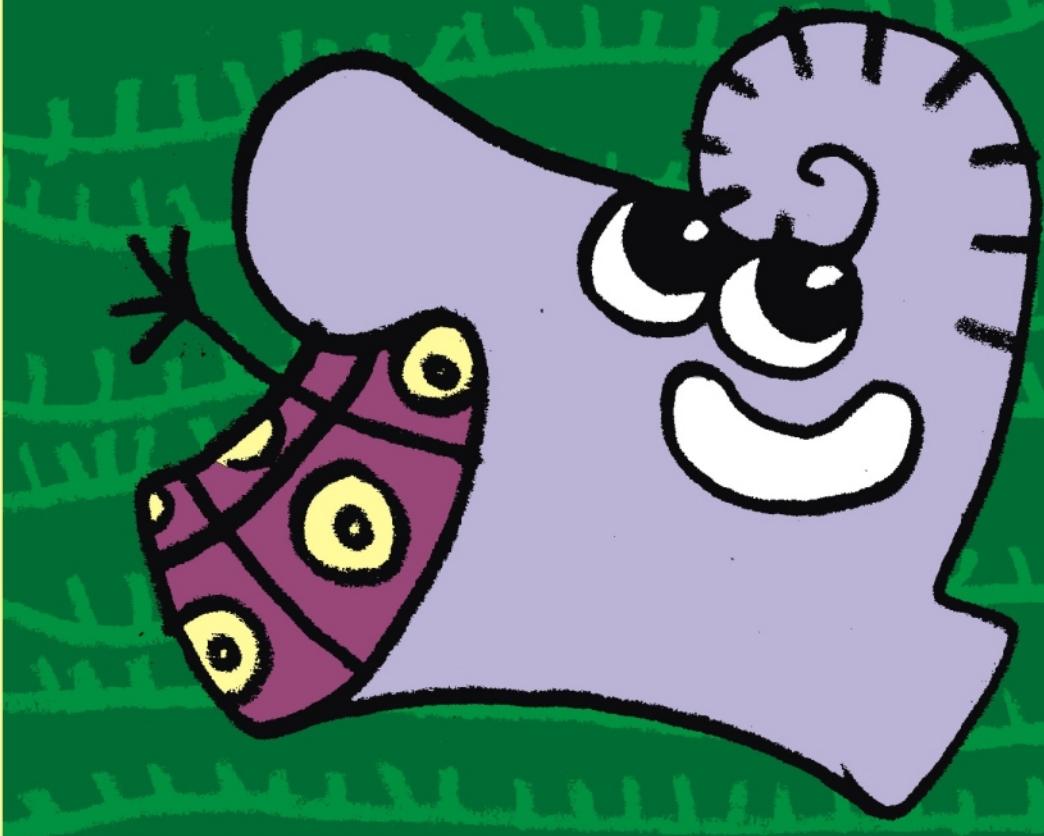
NESREČE

Pičila me je čebela,
pa čeprav me ne bi smela,
ker sem rekel »oprostite«,
ko sem jo zlasal za kite.

Enkrat sem se butal s skalo –
meni se ni nič poznalo,
skala pa ima – poglej! –
dve razpoki! (Kakor prej.)

KOLEBNICA

Če smo na dvorišču sami

skačemo s kolebnicami.

Ata pravi, da ne smemo,

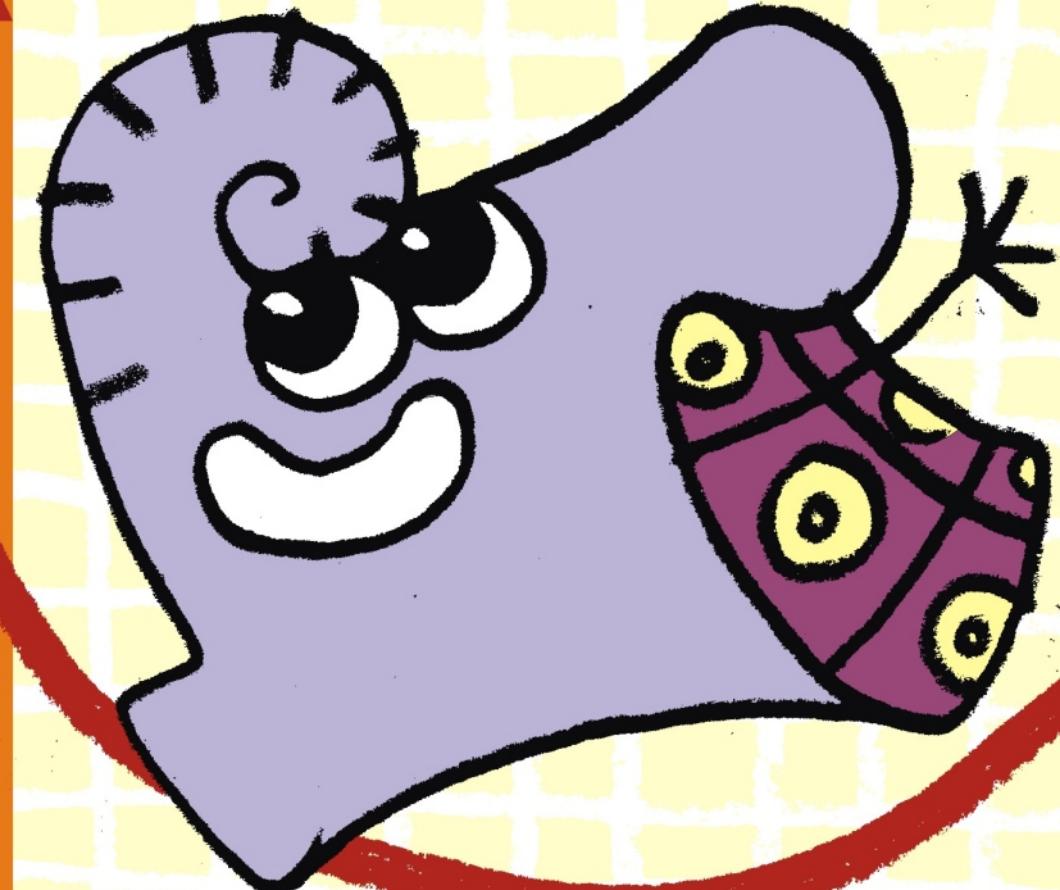
pa vseeno: Banda, gremo!

BUM! se sliši pod nogami!

BUM! naj se pozoj predrami!

BUM! v oblak prahu smo skriti!

BUM! jih vsak dobi po riti.

Ne na jaso onkraj njive,
ker tam rastejo koprive!

Da ne boš v Prapako padel!

Da ne boš spet češenj kradel
na drevesu na strmini

– boljše so pri teti Tini –

in ne skači, ljubček moj,

da se ne zbudi pozoj!

NAJLJUBČI

Z njo imam strašanske bitke,

da bi ji izpulil kitke,

njo najraje tunkam v blato,

njej sem hrošča dal v solato,

če se kopa, ji obleko

skrijem na najvišjo smreko,

če pa zrase, bom vseeno

najbrž njo imel za ženo.

SOVRĀŽNIK

MAMA GLEDA

Mavričasti kamni v žepu,
nova krastica na repu,
solzna strugica čez lice,
strgane so nogavice ...

Hej, junak, skrit za špinačo,
urno mi podaj krtačo -
ti, hodeča kepa blata!

Vedno pravim - čisti ata!

KOSILO

Za predjed je mrzla juha,
ki se s travo v ledu skuha,
dobra ni, a jem, seveda,
ker me mami strogo gleda.

Za pojed je pa potica!

Cel kos v gobček! - da sem v lica
kakor hrček, in - seveda,
mami zopet čudno gleda.

Ko se toplo sonce skrije,
mama me v svoj šal ovije,
praprotni splete v toplo gnezdo
in prižge na nebu zvezdo,

z mehko mastodontjo prejo
me pokrije kot z odejo,
čaka me še ljubkovanje
in poljub za sladke sanje.

SPIŠ

MASTODONT

Mastodonti so bili rastlinojede živali, podobne današnjim slonom. Pred 1 800 000 leti so živeli tudi v Šaleški dolini, ki je bila tedaj močvirnata in močno poraščena. Imeli so dolge okle in bili tako veliki, da so jih znanstveniki poimenovali »zobata gora«. Ostanki mastodontov so v Šaleški dolini našli v Škalah I. 1884 in 1964. Hranijo jih v muzeju na Velenjskem gradu. Tam in ob Turističnem jezeru stojijo tudi kipi mastodontov. Gremo jih pogledat! Ostanki, najdeni v Šaleški dolini, so pripadali dvema vrstama mastodontov:

Bunolophodon (Anancus) arvernensis
Zygodipodon borsoni (Hays.)

Več o mastodontih: A. Seher, Zgodovina premogovnika Velenje 1, 1995, str. 42-50.

